

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 266.758 van 22 mei 2026
in de zaak A. 245.587/XIV-39.865**

In zake: de NV A.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Vande Lanotte
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Durmstraat 29
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rik Devloo
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Koning Albertstraat 24/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 augustus 2025, strekt tot het toekennen van een schadevergoeding tot herstel naar aanleiding van het arrest nr. 263.579 van 12 juni 2025.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend die aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht op 14 november 2025.

Op 6 februari 2026 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende en de verwerende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 14*bis*, § 1, van het besluit van

de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft gevraagd om te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 april 2025.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Johan Vande Lanotte, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Karien Loontjens, die *loco* advocaat Rik Devloo verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Melissa Celis heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, stelt de Raad van State het ontbreken van het vereiste belang vast als de verzoekende partij de termijn voor het toesturen van de memorie van wederantwoord niet eerbiedigt.

4. De verzoekende partij betwist dat zij geen memorie van wederantwoord tijdig heeft toegestuurd. Zowel in de schriftelijke verantwoording bij het verzoek om te worden gehoord, als ter terechtzitting voert zij het volgende aan:

“Op 14 januari 2026, dus binnen de termijn van 60 dagen, dient verzoekende partij een memorie van wederantwoord in. (In de brief van 15 januari 2026 wordt bevestigd dat op 14 januari 2026 ‘de Memorie van Wederantwoord’ werd ingediend). Deze memorie van wederantwoord draagt verkeerde kenmerken wat de zaak betreft en is ook inhoudelijk niet volledig aangepast aan wat de bedoeling van verzoekende partij was (in de brief: ‘niet de juiste’), maar wordt wel degelijk in het dossier G/A 245.587/XIV – 39.865 ingediend en heeft ook (deels) betrekking op deze zaak. Op 15 januari 2026 (dus buiten de termijn) dient verzoekende partij een corrigerende versie van de memorie van wederantwoord in (in de brief: ‘een materiële vergissing wordt recht gezet’).”

In de eerste plaats doet de verzoekende partij gelden dat zij wel degelijk een memorie van wederantwoord heeft ingediend. Deze memorie van wederantwoord, stelt de verzoekende partij, “is inhoudelijk niet volledig wat verzoeker voor ogen had (*in concreto* was het een vroegere versie van wat de finale memorie moest zijn) maar het is wel degelijk een memorie van wederantwoord en die is tijdig ingediend. Nadien is een gecorrigeerde versie, buiten de termijn ingediend.” Zij betoogt dat “op geen enkele manier [...] de wetgeving [voorziet] dat de Raad van State een inhoudelijke beoordeling mag maken van de ingediende memorie van wederantwoord om op basis daarvan toepassing te maken van artikel 21 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit artikel voorziet een louter formele controle die tot de conclusie leidt dat tijdig een memorie van wederantwoord is ingediend.

In de tweede plaats betoogt de verzoekende partij dat het weren van de rechtzetting de dag na het sluiten van de termijn, strijdig is met artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en derhalve niet mag worden doorgevoerd.

5. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekende partij in de voorliggende zaak op 14 januari 2026 om 16u26 elektronisch een stuk heeft neergelegd, getiteld “memorie van wederantwoord”. Dit stuk draagt niet de kenmerken van de voorliggende zaak en is, naar de verzoekende partij stelt, “ook

inhoudelijk niet volledig aangepast aan wat de bedoeling van verzoekende partij was,” maar het is onmiskenbaar als processtuk “memorie van wederantwoord” ingediend in de voorliggende zaak.

Artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State verplicht de verzoekende partij ertoe de termijnen voor het toesturen van de memorie van wederantwoord in acht te nemen en aldus te doen blijken van haar aanhoudend belang. De verplichting om binnen de gestelde termijn een memorie in te dienen, waarvan de inhoud zich kan beperken tot de loutere bevestiging dat de verzoekende partij in haar vordering volhardt, is een vormvoorschrift. (GwH 4 april 1995, nr. 32/95, punt B.5.3, ECLI:BE:GHCC:1995:ARR.032; GwH 19 januari 2000, nr. 4/2000, punt B.6, ECLI:BE:GHCC:2000:ARR.004, GwH 21 juni 2001, nr. 87/2001, punt B.5.1, ECLI:BE:GHCC:2001:ARR.087; GwH 20 november 2001, nr. 150/2001, punt B.5, ECLI:BE:GHCC:2001:ARR.150; GwH 23 januari 2002, nr. 21/2002, punt B.6, ECLI:BE:GHCC:2002:ARR.021; GwH 16 juli 2015, nr. 103/2015, punt B.40.3, ECLI:BE:GHCC:2015:ARR.103).

De sanctie die is gesteld in artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, is er derhalve één op het niet eerbiedigen van de termijnen voor het toesturen van memories. Aan dit vormvoorschrift is voldaan zodra tijdig minstens wordt bevestigd dat de verzoekende partij in haar vordering volhardt. Deze toetsing heeft een louter formeel karakter en houdt geen inhoudelijke beoordeling in van het neergelegde stuk.

In het licht van deze interpretatie staat derhalve vast dat de verzoekende partij met haar op 14 januari 2026 ingediend processtuk tijdig een “memorie van wederantwoord” in de voorliggende zaak heeft ingediend.

De vraag of de buiten termijn ingediende “corrigerende versie” al dan niet uit het debat moet worden geweerd, maakt geen deel uit van het thans voorliggende onderzoek, dat *in casu* beperkt is tot de beoordeling of tijdig aan

voormeld vormvoorschrift werd voldaan, zodat hierop in de huidige stand van het geding niet wordt ingegaan.

6. Het standpunt van de verzoekende partij dat tijdig een memorie van wederantwoord is ingediend wordt bijgetreden.

Bijgevolg is er geen reden om toepassing te maken van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van artikel 14*bis* van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.’

BESLISSING

1. Het debat wordt heropend.

2. De Raad van State verwijst de zaak naar de gewone procedure.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op tweeëntwintig mei tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	

Joris Casneuf,	griffier.
----------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques